

[Aksel Larsen.]

som gennem Administrationen af den træffes Forholdsregler, der bremser eller forhindrer noget saadant. Nu skal jeg erkende, at der i det her foreliggende Lovforslag findes en Paragraf, som i hvert Fald er en betydelig Forbedring i Forhold til Lovens hidtidige Affattelse. Det er Paragraffen, som giver Ministeren Ret til, naar Anledning hertil findes at være til Stede, at skride ind mod uretmæssig Varefordyrelse i Ly af Importbegrænsningen. Hidtil var det saadan, at der skulde foreligge motiverede Klager, og hvis ikke saadanne motiverede Klager forelaa, saa havde Ministeren i og for sig ingen Bemyndigelse til at gribe ind. Dengang den Lov blev vedtaget, som er gældende nu, og hvori denne vage prisregulerende Bestemmelse fandtes, da gav jeg Udtryk for, at denne Bestemmelse ganske vist var et Skridt i den rigtige Retning, men et meget lille Skridt, og jeg udtrykte Tvivl om, hvorvidt det vilde faa Betydning. Min Tvivl har vist sig fuldkommen berettiget.

Maa jeg i denne Forbindelse henvide til, at vi har jo en anden Lov om uretmæssig Varefordyrelse, som har været gældende i en Aarrække, og som er opbygget efter samme Princip som den nugældende Valutalovs Prisregulerings-Paragraf. Den er opbygget efter det Princip, at der skal foreligge dokumenteret Klage over uretmæssig Varefordyrelse, saa kan et af Ministeren nedsat Udvalg gribe ind. Saadanne Klager har foreligget i to Tilfælde gennem en meget lang Aarrække, og i intet af Tilfældene var den uretmæssige Prisfordyrelse tilstrækkelig dokumenteret til, at der kunde gøres noget derved.

Naturligvis er det nødvendigt, at Regeringen faar Ret og Pligt til at gribe ind, saa snart der kan skønnes at være Mulighed for uretmæssig Varefordyrelse i Ly af denne Lovgivning, og derfor udtaler jeg Tilfredshed med, at man nu gaar et Skridt videre og har givet § 11 i Lovforslaget den Affattelse, den har faaet. Hvorvidt dette er tilstrækkeligt, ved jeg ikke, det afhænger igen i allerhøjeste Grad af den Vilje og Evne, Regeringen og Ministeren maatte vise sig i Besiddelse af til Haandhævelse af denne Paragraf.

Men jeg vil samtidig henlede Regeringens Opmærksomhed paa et andet, ganske bestemt Forhold. I Ly af Importbegrænsningen er der dukket en Mængde større eller mindre Industrivirksomheder op, vistnok fortrinsvis i København. Regeringen hilser formodentlig dette med Tilfredshed og siger, at det er et Resultat af den be-

skæftigelsesgivende Valutapolitik. I mangfoldige Tilfælde er det imidlertid ikke alene ikke ønskeligt, men ogsaa direkte skadeligt, at saadanne Virksomheder er opstaaet. Vi kender i hvert Fald mange Eksempler paa, at det er Virksomheder, som i Ly af Importbegrænsningen etablerer sig for at udnytte underbetalt Arbejdskraft, hvorved de dels virker uhyre skadeligt for Arbejderklassen, idet de sænker en Del af Arbejdernes Leveniveau, dels paafører øvrige erhvervsdrivende inden for samme Branche en fuldkommen uretmæssig og ubillig Konkurrence.

Jeg skal her nævne et bestemt Eksempel, som er aktuelt i disse Dage: Kirsten Brandts Lædervarefabrik. Det er en uorganiseret Arbejdsgivervirksomhed, og det skal jeg ikke angribe den for. Det, jeg angriber den for, er, at man betaler ligefrem skamløst elendige Lønninger og nægter at beskæftige organiseret Arbejdskraft. Fagforeningerne er i Konflikt med denne Virksomhed, og jeg finder, der fra Regeringens og Lovgivningsmagtens Side maa gøres noget for at bremse den Slags Udbytteranstalter. Det kan ikke være til Gavn hverken for Samfundet eller for Erhvervene, endsiges for Arbejderklassen, at noget saadant kan trives, takket være den Valutalovgivning, Regeringen gennemfører.

Jeg henleder Ministerens Opmærksomhed paa det og henleder det Udvalgs Opmærksomhed paa det, som maatte blive nedsat. Jeg finder, man bør enten ved nærmere Udarbejdelse af Lovforslaget eller ved Administrationen af Loven træffe Foranstaltninger til at bremse saadan Profitjægervirksomhed. Forholdet er det, at Markedet for i dette Tilfælde Lædervarer bliver jo ikke større herhjemme, fordi disse Lædervarer fremstilles af organiseret Arbejdskraft og under forsvarlige Arbejds- og Aflønningsforhold, derimod er det ganske givet, at bortset fra den Skade, det maatte tilføje andre erhvervsdrivende i samme Branche, rammer de økonomiske Følger af den Lønpolitik, der trives hos Kirsten Brandt paa Aaboulevarden, i sidste Instans Samfundet, der kommer til i større eller mindre Grad gennem den sociale Forsorg at svare til den Profit, Kirsten Brandts Virksomhed indkasserer.

Men, som sagt, i øvrigt finder jeg, det er et prisværdigt Fremskridt, at § 11 i Lovforslaget har faaet den Affattelse, den har; dog er jeg, som sagt, nødt til at tage et vist Forbehold. Belært af Erfaringen maa jeg se, hvorledes det bliver administreret, før jeg kan have den fulde Tillid til det.